

Дар'я Ігорівна КЛЕПКА,
кандидатка юридичних наук
(Науково-дослідний інститут вивчення проблем
злочинності імені академіка В. В. Сташиса НАПрН,
м. Харків)

Олег Володимирович НОВІКОВ,
кандидат юридичних наук
(Науково-дослідний інститут вивчення
проблем злочинності імені академіка В. В.
Сташиса НАПрН України, м. Харків)

ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ПОТЕРПІЛИХ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ ВОЄННИХ ЗЛОЧИНІВ¹

Стаття присвячена питанням забезпечення прав потерпілих під час розслідування воєнних злочинів. Автори наголошують на необхідності запровадження в Україні у розслідуванні воєнних кримінальних правопорушень принципів «потерпіло-орієнтованого» підходу. Орієнтований на потерпілого підхід в кримінальному процесі означає, що система правосуддя приділяє особливу увагу потребам та інтересам жертв злочинів. Цей підхід ставить жертву у центр уваги, а не обмежується лише

¹ *Примітка.* Стаття підготовлена на виконання проекту «Захист прав людини в концепції перехідного правосуддя: українська модель» (реєстр. номер 2022.01/0204), що виконується за підтримки Національного фонду досліджень України.

покаранням винуватців. Таким чином, «потерпіло-орієнтований» підхід спрямований на створення більш справедливого та людського середовища в кримінальному правосудді, де увага не обмежується лише правами обвинувачених, а також приділяється увага потребам та правам жертв злочинів. Основні аспекти вказаного підходу в кримінальному правосудді включають: забезпечення жертв інформацією про стан справи, розслідування та судовий процес та їх активне залучення під час кримінального провадження; надання всебічної підтримки (психологічної, соціальної тощо) жертвам та вжиття заходів для їх безпосереднього захисту; забезпечення можливості для відшкодування матеріальної та моральної шкоди, заподіяної жертві внаслідок злочину; створення можливості для участі жертв у прийнятті рішень, пов'язаних зі справою, таких як угода про визнання вини або вибір покарання; забезпечення справедливого покарання злочинцям з урахуванням потреби відновлення прав жертви злочину.

Ключові слова: воєнні злочини, досудове розслідування, захист прав потерпілих, потерпіло-орієнтований підхід.

Постановка проблеми. За даними Організації Об'єднаних Націй (далі – ООН) з 24 лютого 2022 р. по 24 лютого 2024 р. внаслідок пов'язаного з конфліктом насильства в Україні жертвами війни стали понад 30 тисяч цивільних осіб, з яких 10,6 тисячі загинуло та 19,9 тисячі зазнали поранень¹. За офіційними даними, наприкінці 2023 р. загальне число порушених в Україні справ щодо російських воєнних злочинів сягає 115 тисяч. Щодня українська влада фіксує близько 160 воєнних злочинів, вчинених російськими військами на території України².

Як зазначають експерти, у кримінальних провадженнях щодо воєнних та інших видів міжнародних злочинів саме жертва є однією з центральних категорій, а захист жертв є також ключовим завданням сучасного міжнародного гуманітарного права³. Це пояснюється тим, що більшість воєнних злочинів мають насильницький характер, їх наслідки є найбільш руйнівними для потерпілого, його близьких родичів та членів сім'ї, а отже основним завданням кримінального правосуддя в зазначених кримінальних провадженнях стає максимальне запобігання можливим негативним наслідкам застосування до потерпілого кримінальної процедури.

Саме тому у розслідуванні воєнних кримінальних правопорушень в Україні необхідним є запровадження принципів «потерпіло-орієнтованого»

¹ Захист цивільних осіб: вплив бойових дій на цивільних з 24 лютого 2022 р.: дворічний звіт / Управління Верховного комісара ООН з прав людини. URL: https://ukraine.un.org/sites/default/files/2024-02/22%20Feb%202024%20Protection%20of%20Civilians_impact%20of%20hostilities%20on%20civilians%20since%2024%20Feb%202022_HRMMU%20report_UKR.pdf.

² «Тисячі нових справ про воєнні злочини». Що за рік вдалося зробити у досягненні справедливості? / Радіо Свобода. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/voenni-zlochynu-rik-dosyahnenni-spravedlyvosti/32749456.html>.

³ Особливості підходів, орієнтованих на потерпілого, в судових процесах, пов'язаних із воєнними злочинами / Національна школа суддів України. URL: <http://www.nsj.gov.ua/ua/news/osoblivosti-pidhodiv-orientovanih-na-poterpilogo-v-sudovih-protsesah-povyazanih-iz-voennimi-zlochynami>.

підходу (*victimoriented approach*). Підхід, орієнтований на потерпілого, передбачає, що саме потерпілий, його права та законні інтереси мають посідати пріоритетне місце у кримінальному процесі. Вищевикладене набуває особливо значення й з огляду на те, що в Україні, як і більшості пострадянських країн, досі діє так звана «ретрибутивна система», основною метою якої є покарання особи, що скоїла злочин. Натомість мало уваги приділяється захисту потерпілих, які потребують фізичної, фінансової, юридичної підтримки, а також психологічної реабілітації¹.

Враховуючи Євроінтеграційний вектор розвитку нашої держави необхідно зауважити, що однією з вимог до кримінального процесуального законодавства є його функціональна спроможність бути реальним процедурним механізмом попередження негативних наслідків кримінальної процедури для потерпілого². Зазначене положення набуває нового змісту й в аспекті майбутньої реалізації в Україні концепції перехідного правосуддя.

На дисертаційному рівні питання забезпечення прав потерпілих у кримінальному провадженні висвітлені у таких роботах: «Захист прав і законних інтересів потерпілого у кримінальному провадженні» (С. Є. Абламський), «Процесуальне становище потерпілого під час досудового розслідування» (М. І. Демура), «Потерпілий у кримінальному процесі України» (М. І. Гошовський), «Реалізація прав потерпілого в кримінальному процесі України» (О. П. Кучинська) та ін.

Питання щодо попередження вторинної віктимізації досліджене у роботі О. Г. Шило, Н. В. Глинської, О. В. Верхогляд-Герасименко «Проблеми імплементації стандартів попередження вторинної віктимізації потерпілого в кримінальне процесуальне законодавство України». Особливу увагу варто звернути на публікацію І. В. Гловюк «Європейський охоронний ордер: питання прогностичного інструментарію для захисту жертв кримінальних правопорушень», у якій досліджено ключові аспекти Директиви 2011/99/EU та прогнозовано перспективи апроксимації українського законодавства до її положень.

Водночас попри те, що різні аспекти захисту прав потерпілих ґрунтовно висвітлені в багатьох наукових працях, питанням забезпеченню прав потерпілих під час розслідування воєнних злочинів майже не приділялась увага в науковій літературі.

Метою цієї статті є формування уявлення про правила та принципи «потерпіло-орієнтованого» підходу як моделі забезпечення прав потерпілих під час розслідування воєнних злочинів у концепції перехідного правосуддя на підставі аналізу міжнародних нормативних документів.

Виклад основного матеріалу. Розглянемо окремі рекомендації, розроблені міжнародними та національними інституціями, науковцями,

¹ Не помста злочинцеві, а підтримка жертви. Як в Україні захищають потерпілих від насильницьких злочинів? / Радіо Свобода. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/prava-poterpilyh-vid-nasylnytskykh-zlochyniv/31171524.html>.

² Єдність судової практики у вимірі стандартів якості кримінального процесуального законодавства України: моногр. / за заг. ред. О. Г. Шило; Нац. акад. прав. наук України, НДІ вивч. проблем злочинності ім. акад. В. В. Сташиса. Харків: Право, 2022. С. 69.

юристами, які є цінними дороговказами у формуванні «потерпіло-орієнтованого» підходу в розслідуванні воєнних злочинів.

Так, при дослідженні інструментів забезпечення верховенства права в постконфліктних ситуаціях ООН розробило рекомендації, які покликані допомогти потерпілим при відправленні правосуддя, зокрема, такі: чуйне ставлення до очікувань потерпілих; контакти; інформаційно-просвітницька робота; роз'яснювальна робота з персоналом; інформування потерпілих перед початком судового слухання¹.

У статті «Перехідне правосуддя в Україні: рекомендації для полісмейкерів» Ребекка Гамільтон (Rebecca Hamilton) щодо застосування «потерпіло-орієнтованого» підходу зазначає, що, по-перше, потрібна координація діяльності щодо документування воєнних злочинів не лише серед юристів, а й серед журналістів та академічних ініціатив, адже «нескоординовані зусилля незмінно призведуть до неефективності. Ще більш небезпечним наслідком браку координації є ретравматизація – якої можна було б уникнути – постраждалих, адже різні слідчі, та правозахисники опитують одних і тих самих потерпілих і свідків». По-друге, авторка вказує, що документування має бути чутливими до потерпілих і ґрунтуватись на принципі «не нашкодь». «Нечутливе опитування або багаторазове опитування, проведене з одним і тим самим потерпілим, може бути травмуючим і вплинути на цілісність доказів. Перед бесідою з потерпілим завжди слід звіритись з основними передовими практиками. Наприклад, Кодекс Мурад і Міжнародний протокол з документування та розслідування сексуального насильства під час конфлікту»².

Щодо останнього, то варто звернути увагу, що схожий документ розроблений й Офісом Генерального прокурора спільно з національними та міжнародними експертами у сфері міжнародного гуманітарного права – «Стратегія забезпечення підходу, орієнтованого на постраждалих та свідків, для ведення справ щодо сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом». До задекларованих напрямів Стратегії віднесено, зокрема: надання комплексної допомоги постраждалим від воєнних злочинів, злочинів сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом (психологічної, медичної, юридичної); забезпечення конфіденційності та безпеки (охорона, зміна місця проживання тощо); впровадження у національне законодавство найкращих практик та світових стандартів кримінального переслідування за воєнні злочини сексуального характеру щодо захисту приватного життя, закритих судових засідань, запобігання контакту потерпілих із правопорушником, можливості допиту потерпілих і свідків особою тієї ж статі, запровадження офіційної ролі особи, яка забезпечує захист і підтримку потерпілих і свідків, обмеження допустимої кількості допитів та

¹ Инструменты обеспечения господства права в постконфликтных государствах. Меры судебного преследования / Организация Объединенных Наций. Нью-Йорк и Женева, 2006. С. 23–24.

² Перехідне правосуддя в Україні: рекомендації для полісмейкерів. URL: <https://www.justsecurity.org/81719/transitional-justice-in-ukraine-guidance-to-policymakers>.

інше; зміна робочих процесів, не очікуючи на зміни законодавства¹; компенсації постраждалим від насильницьких злочинів до постановлення вироку коштом державного бюджету².

Крім того, цінними у взаємодії з потерпілими під час розслідування воєнних злочинів є положення, сформульовані у Рекомендації CM/Rec(2023)2 Комітету міністрів державам-членам щодо прав, послуг і підтримки жертв злочинів, яку було прийнято Комітетом міністрів 15 березня 2023 р. на 1460-му засіданні заступників міністрів (далі – Рекомендація)³. Рекомендація спрямована на забезпечення цілісного підходу до прав потерпілих в контексті подальшого розвитку та розширення прав потерпілих та послуг для них поза межами кримінального провадження шляхом заохочення реалізації прав потерпілих не лише в кримінальному провадженні, а й до, після або незалежно від такого провадження. Рекомендація акцентує на необхідності усунення перешкод для доступу до правосуддя (ст. 3); важливості забезпечення індивідуальної оцінки жертв злочинів, яка повинна, зокрема, враховувати: особисті характеристики потерпілого, вид або характер злочину та обставини його вчинення, з метою визначення конкретних потреб у захисті та питань ефективності процесуальних засобів щодо конкретного потерпілого (ст. 4)⁴ тощо.

Також у Рекомендації визначено фундаментальні права жертв кримінальних правопорушень, серед яких: право розуміти та бути зрозумілим (ст. 5), право на отримання інформації (ст. 6), право подати офіційну скаргу та повідомити органи влади (ст. 7), право жертв на інформацію щодо їхньої справи (ст. 8), право на усний та письмовий переклад (ст. 9), право бути почутим (ст. 10), право на відшкодування витрат і повернення майна (ст. 11), право на правову допомогу (ст. 12), право на компенсацію від правопорушника (ст. 13) та право на державну компенсацію (ст. 14), право на захист (ст.ст. 15, 16), а також право жертв на підтримку (ст. 19), яке включає право на безплатну емоційну та, за

¹ Примітка. Зокрема на реалізацію останнього, стороною обвинувачення у ході досудового розслідування в одному з кримінальних проваджень, пов'язаного із вчиненням військовослужбовцем РФ акту сексуального насильства проти цивільної, враховуючи знання міжнародних експертів, змінено підходи як до проведення безпосередньо слідчих дій, так і до складання самого тексту повідомлення про підозру, яке слугуватиме відповідним новим стандартом. Так, у тексті були змінені анкетні дані постраждалої особи, знеособлені анкетні дані членів її сім'ї, щоб не допустити розголошення їхніх даних та уникнути загрози їхньому життю та здоров'ю.

² Костін А. Захист, повага, справедливість. Нові підходи до розслідування воєнних злочинів, пов'язаних із сексуальним насильством URL: <https://www.pravda.com.ua/columns/2022/10/13/7371795>.

³ Recommendation CM/Rec(2023)2 of the Committee of Ministers to member States on rights, services and support for victims of crime (Adopted by the Committee of Ministers on 15 March 2023 at the 1460th meeting of the Ministers' Deputies). URL: https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectID=0900001680aa8263&fbclid=IwAR2eBQnK11NOBUVfH5qGRjYWncFuUM9ACqKQnGmDV9s5Vi_XQNpRy88sXCw.

⁴ Recommendation CM/Rec(2023)2 of the Committee of Ministers to member States on rights, services and support for victims of crime (Adopted by the Committee of Ministers on 15 March 2023 at the 1460th meeting of the Ministers' Deputies). URL: https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectID=0900001680aa8263&fbclid=IwAR2eBQnK11NOBUVfH5qGRjYWncFuUM9ACqKQnGmDV9s5Vi_XQNpRy88sXCw.

можливості, психологічну підтримку, право на інформацію та консультації щодо їхніх прав, доступних послуг, ролі у кримінальному провадженні, фінансових та інших практичних питань, пов'язаних зі злочином, та право на конфіденційність під час такої підтримки¹. Зазначені права потерпілих мають бути забезпечені й під час досудового розслідування та судового розгляду воєнних злочинів.

Рекомендація встановлює важливе правило щодо відбору і навчання посадових осіб, які можуть контактувати з жертвами (поліція, прокуратура, працівники суду, екстрені служби тощо). Держава повинна забезпечити, щоб такі особи пройшли загальну та спеціалізовану підготовку для підвищення обізнаності щодо потреб потерпілих, на рівні, що відповідає характеру та обсягу їхнього контакту з жертвами, а також відповідно до посадових обов'язків (ст. 23). Загальна підготовка повинна, як мінімум, включати: усвідомлення негативних наслідків злочину для жертв, навички та знання, необхідні для надання допомоги або професійної взаємодії з жертвами, усвідомлення ризику спричинення вторинної віктимізації та навичок мінімізації цього ризику (ч. 6 ст. 23). Спеціалізовану підготовку має проходити принаймні весь персонал, який працює з дітьми-жертвами та жертвами певних категорій злочинів, наприклад домашнього чи сексуального насильства, тероризму, злочинів, вчинених на расових, релігійних чи інших упередженнях (ч. 8 ст. 23). На наш погляд, в контексті запровадження перехідного правосуддя державі слід забезпечити також спеціалізовану підготовку посадових осіб, які займаються розслідуванням воєнних злочинів.

Більшість вищенаведених положень Рекомендації містяться й у Директиві 2012/29/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 25 жовтня 2012 р. про встановлення мінімальних стандартів щодо прав, підтримки та захисту жертв злочинів та заміна Рамкового рішення Ради 2001/220/ЮВС (далі – Директива)². Додатково Директива закріплює права у разі прийняття рішення про відмову в порушенні кримінальної справи (ст. 11), право на гарантії в контексті послуг відновного правосуддя (ст. 12), право на уникнення контакту між жертвою та правопорушником (ст. 19), а також низку прав, спрямованих на захист потерпілих, які потребують особливого захисту під час кримінального провадження (ст.ст. 23, 24). При розслідуванні воєнних злочинів, на наш погляд, правоохоронним органам слід чітко дотримуватися правил щодо захисту потерпілих, передбачених ст. 20 Директиви: опитування потерпілих повинні проводитися без

¹ Recommendation CM/Rec(2023)2 of the Committee of Ministers to member States on rights, services and support for victims of crime (Adopted by the Committee of Ministers on 15 March 2023 at the 1460th meeting of the Ministers' Deputies). URL: https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectID=0900001680aa8263&fbclid=IwAR2eBQNk11N0BUVfH5qGRjYWncFuUM9ACqKQnGmDV9s5Vi_XQNpRy88sXCw

² Directive 2012/29/EU of the European Parliament and of the Council of 25 October 2012 establishing minimum standards on the rights, support and protection of victims of crime, and replacing Council Framework Decision 2001/220/JHA // OJ L 315, 14.11.2012, p. 57–73. EUR-Lex. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX%3A32012L0029>.

невиправданій затримки після подання до компетентного органу заяви про кримінальне правопорушення; кількість допитів потерпілих має бути зведена до мінімуму, а самі допити повинні проводитися лише тоді, коли це вкрай необхідно для цілей кримінального розслідування; медичні огляди мають бути зведені до мінімуму і повинні проводитися лише у випадках, коли це вкрай необхідно для цілей кримінального провадження.

Враховуючи, що більшість воєнних злочинів є насильницькими злочинами, зокрема пов'язаними з вбивствами чи катуваннями, то актуальним є застосування при досудовому розслідуванні правил та принципів закріплених у таких посібниках ООН як: «Міннесотський протокол про розслідування потенційно незаконної смерті» (2016) (далі – Міннесотський протокол)¹ та «Стамбульський протокол з ефективного розслідування та документування катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження чи покарання» (2022) (далі – Стамбульський протокол)².

Міннесотський протокол спрямований на захист права на життя шляхом сприяння ефективному розслідуванню потенційно незаконної смерті або підозри в насильницькому зникненні. Він встановлює загальні стандарти діяльності та спільний набір принципів і вказівок для держав, а також для установ і осіб, які відіграють певну роль у розслідуваннях. У Міннесотському протоколі міститься особлива примітка щодо обов'язку проводити розслідування під час ведення військових дій, що підкреслюється як контекст, який може створити практичні труднощі для застосування більшої частини його змісту. Також наголошується, що якщо під час ведення бойових дій з'ясовується, що внаслідок нападу є жертви, слід провести післяопераційну оцінку для встановлення фактів, включаючи точність націлювання.

Пункти 41-43 Міннесотського протоколу закріплюють важливі правила, що особи, які беруть участь у розслідуванні, несуть етичну відповідальність перед жертвами, членами їхніх сімей та іншими особами, яких стосується розслідування, і повинні поважати безпеку, недоторканність приватного життя, благополуччя, гідність і права людини кожного, кого це стосується, працюючи відповідно до застосовних гуманітарних принципів, зокрема гуманності та неупередженості. При спілкуванні з членами сім'ї, потенційними свідками та іншими особами, з якими контактують під час розслідування, слідчі повинні подбати про те, щоб мінімізувати шкоду, яку може спричинити процес розслідування, особливо щодо фізичного та психічного благополуччя тих, хто бере участь у розслідуванні. Особи, які проводять розслідування, повинні діяти

¹ The Minnesota Protocol on the Investigation of Potentially Unlawful Death (2016), Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights, New York/Geneva, 2017. URL: <https://www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/Publications/MinnesotaProtocol.pdf>.

² Istanbul Protocol. Manual on the Effective Investigation and Documentation of Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment. New York and Geneva, 2022. URL: https://www.ohchr.org/sites/default/files/documents/publications/2022-06-29/Istanbul-Protocol_Rev2_EN.pdf.

відповідно до національного та міжнародного права та уникати свавільного або надмірного втручання у слідчі дії. Вони повинні намагатися поважати культуру та звичаї всіх осіб, яких стосується розслідування, а також бажання членів сім'ї, виконуючи при цьому свій обов'язок щодо проведення ефективного розслідування¹.

Своєю чергою, Стамбульський протокол містить міжнародно визнані стандарти та процедури щодо того, як розпізнавати та документувати симптоми катувань, щоб документація могла служити дійсним доказом у суді. Між іншим, у Стамбульському протоколі закріплені права жертв катувань або жорстокого поводження. Так, параграфи 196 та 197 передбачають такі права як: право скаржитися на жорстокого поводження, право на швидкий і неупереджений розгляд таких скарг, а також право на ефективний засіб правового захисту. В Протоколі вказано, що держави повинні забезпечити можливість ефективного здійснення права на скаргу, яке включає поінформованість про наявні засоби правового захисту та процедури подання скарг; доступ до адвоката, лікаря, членів сім'ї та дипломатичних і консульських представників; можливість подання скарг вчасно і конфіденційно; доступ до зовнішніх судових і моніторингових органів. Передбачувані жертви катувань або жорстокого поводження та їхні законні представники повинні бути поінформовані про будь-які слухання та мати доступ до них, а також до всієї інформації, що має відношення до розслідування, і повинні мати право надавати інші докази. Крім того, вони повинні мати можливість оскаржити слідчі заходи або їх відсутність у незалежному органі та, за необхідності, отримати правову допомогу. Органи влади повинні забезпечувати права жертв на безпеку, недоторканність приватного життя та фізичну і психічну недоторканність, а також вживати заходів для мінімізації ризику травмування під час розслідування та інших відповідних судових процедур. У випадках розслідування сексуального насильства або жорстокого поводження з дітьми чи іншими вразливими особами органи влади повинні застосовувати підхід, який повністю враховує особливості жертв та вплив конкретної форми катувань².

Висновки. Орієнтований на жертву підхід в кримінальному процесі означає, що система правосуддя приділяє особливу увагу потребам та інтересам жертв злочинів. Цей підхід ставить жертву у центр уваги, а не обмежується лише покаранням винуватців. Таким чином, «потерпіло-орієнтований» підхід спрямований на створення більш справедливого та людського середовища в кримінальному правосудді, де увага не обмежується лише правами обвинувачених, а також приділяється увага потребам та правам жертв злочинів.

¹ The Minnesota Protocol on the Investigation of Potentially Unlawful Death (2016), Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights, New York/Geneva, 2017. URL: <https://www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/Publications/MinnesotaProtocol.pdf>

² Istanbul Protocol. Manual on the Effective Investigation and Documentation of Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment. New York and Geneva, 2022. URL: https://www.ohchr.org/sites/default/files/documents/publications/2022-06-29/Istanbul-Protocol_Rev2_EN.pdf

Основні аспекти вказаного підходу в кримінальному правосудді включають: забезпечення жертв інформацією про стан справи, розслідування та судовий процес та їх активне залучення під час кримінального провадження; надання всебічної підтримки (психологічної, соціальної тощо) жертвам та вжиття заходів для їх безпосереднього захисту; забезпечення можливості для відшкодування матеріальної та моральної шкоди, заподіяної жертві внаслідок злочину; створення можливості для участі жертв у прийнятті рішень, пов'язаних зі справою, таких як угода про визнання вини або вибір покарання; забезпечення справедливого покарання злочинцям з урахуванням потреби відновлення прав жертви злочину.

На підставі аналізу наявних рекомендацій можна зробити висновок, що «потерпіло-орієнтований» підхід передбачає комплекс заходів як кримінального процесуального характеру (спеціальна тактика допиту потерпілого, мінімізація таких допитів, розширення гарантій щодо доступу потерпілого до правосуддя, механізм компенсації шкоди потерпілому до постановлення вироку тощо), так і заходів іншого характеру (надання медичної, психологічної допомоги, інформування та роз'яснення прав потерпілого, освітньо-просвітницька робота з потерпілим тощо). При цьому для ефективного забезпечення прав потерпілого під час розслідування воєнних злочинів такі заходи мають корелюватися між собою, бути узгодженими, що передбачає необхідність розробки єдиної концепції застосування потерпіло-орієнтованого підходу під час розслідування воєнних злочинів. Водночас навіть за відсутності конкретних нормативних механізмів в процесі розслідування стороною обвинувачення мають дотримуватися релевантні положення міжнародних правових актів у царині фізичного та психологічного захисту потерпілих.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Єдність судової практики у вимірі стандартів якості кримінального процесуального законодавства України : моногр. / за заг. ред. О.Г. Шило ; Нац. акад. прав. наук України, НДІ вивч. проблем злочинності ім. акад. В. В. Сташиса. Харків: Право, 2022. 352 с.
2. Захист цивільних осіб: вплив бойових дій на цивільних з 24 лютого 2022 р.: дворічний звіт / Управління Верховного комісара ООН з прав людини. URL: https://ukraine.un.org/sites/default/files/2024-02/22%20Feb%202024%20Protection%20of%20Civilians_impact%20of%20hostilities%20on%20civilians%20since%2024%20Feb%202022_HRMMU%20report_UKR.pdf.
3. Инструменты обеспечения господства права в постконфликтных государствах. Меры судебного преследования / Организация Объединенных Наций. Нью-Йорк и Женева, 2006. С. 23–24.
4. Костін А. Захист, повага, справедливість. Нові підходи до розслідування воєнних злочинів, пов'язаних із сексуальним насильством

URL: <https://www.pravda.com.ua/columns/2022/10/13/7371795/> (дата звернення: 10.04.2024).

5. Не помста злочинцеві, а підтримка жертви. Як в Україні захищають потерпілих від насильницьких злочинів? / Радіо Свобода. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/prava-poterpilyh-vid-nasylnytskykh-zlochyniv/31171524.html> (дата звернення: 10.04.2024).

6. Особливості підходів, орієнтованих на потерпілого, в судових процесах, пов'язаних із воєнними злочинами / Національна школа суддів України. URL: <http://www.nsj.gov.ua/ua/news/osoblivosti-pidhodiv-orientovanih-na-poterpilogo-v-sudovih-protseah-povyazanih-iz-voennimi-zlochynami> (дата звернення: 16.04.2024).

7. Перехідне правосуддя в Україні: рекомендації для поліцейкерів. URL: <https://www.justsecurity.org/81719/transitional-justice-in-ukraine-guidance-to-policymakers> (дата звернення: 10.04.2024).

8. «Тисячі нових справ про воєнні злочини». Що за рік вдалося зробити у досягненні справедливості? / Радіо Свобода. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/voeyenni-zlochynu-rik-dosyahnenni-spravedlyvosti/32749456.html>.

9. Directive 2012/29/EU of the European Parliament and of the Council of 25 October 2012 establishing minimum standards on the rights, support and protection of victims of crime, and replacing Council Framework Decision 2001/220/JHA // OJ L 315, 14.11.2012, p. 57–73. EUR-Lex. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX%3A32012L0029> (last access: 10.04.2024).

10. Istanbul Protocol. Manual on the Effective Investigation and Documentation of Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment. New York and Geneva, 2022. URL: https://www.ohchr.org/sites/default/files/documents/publications/2022-06-29/Istanbul-Protocol_Rev2_EN.pdf (last access: 10.04.2024).

11. Recommendation CM/Rec(2023)2 of the Committee of Ministers to member States on rights, services and support for victims of crime (Adopted by the Committee of Ministers on 15 March 2023 at the 1460th meeting of the Ministers' Deputies). URL: https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectID=0900001680aa8263&fbclid=IwAR2eBQNk1IN0BUVfH5qGRjYWncFuUM9ACqKQnGmDV9s5Vi_XQNpRy88sXCw (last access: 10.04.2024).

12. The Minnesota Protocol on the Investigation of Potentially Unlawful Death (2016), Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights, New York/Geneva, 2017. URL: <https://www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/Publications/MinnesotaProtocol.pdf> (last access: 10.04.2024).

Стаття надійшла до редакції 12.04.2024

Daria I. KLEPKA,

PhD in Law

(Academician Stashis Scientific Research Institute for the Study of Crime Problems National Academy of Law Sciences of Ukraine, Kharkiv, Ukraine)

Oleg V. NOVIKOV,

PhD in Law

(Academician Stashis Scientific Research Institute for the Study of Crime Problems National Academy of Law Sciences of Ukraine, Kharkiv, Ukraine)

ENSURING THE RIGHTS OF VICTIMS DURING THE INVESTIGATION OF WAR CRIMES

The article is devoted to the issues of ensuring the rights of victims during the investigation of war crimes. The authors emphasize the need to introduce the principles of the "victim-oriented" approach in the investigation of war criminal offenses in Ukraine. The victim-oriented approach in criminal proceedings means that the justice system pays special attention to the needs and interests of victims of crime. This approach puts the victim at the center of attention and is not limited to punishing perpetrators. Thus, the victim-oriented approach aims to create a fairer and more human environment in criminal justice, where attention is not limited to the rights of the accused, but also pays attention to the needs and rights of victims of crime. The main aspects of this approach in criminal justice include: providing victims with information about the status of the case, investigation and trial and their active involvement in criminal proceedings; providing comprehensive support (psychological, social, etc.) to victims and taking measures for their direct protection; providing opportunities for compensation for material and moral damage caused to the victim as a result of the crime; creating opportunities for victims to participate in decision-making related to the case, such as plea bargaining or sentencing; ensuring that criminals are punished fairly, taking into account the need to restore the rights of the victim of a crime.

Keywords: *war crimes, pre-trial investigation, protection of victims' rights, victim-oriented approach.*